

МАЪРИФАТИ ХУКУКИИ ШАХРВАНДОН ОМИЛИ МУХИМИ ВАХДАТУ ЯГОНАӢ

Зери мафхуми маърифати ҳуқуқӣ, ин доштани дониши ҳуқуқӣ ва фарҳанги ҳуқуқӣ фаҳмида мешавад. Аз давраи қадим ҳалқӣ тоҷик дорои фарҳанг, урфу одат ва маърифати баланди ахлоқӣ ва ҳуқуқиро дорои мебошанд. Дар Паёми худ ба Маҷлиси Олӣ Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон иброз доштанд, ки бахшида ба 30-солагии қабули Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон соли 2024 соли маърифати ҳуқуқӣ эълон карда шавад. Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дастур доданд, ки тамоми сохтори мақомоти давлатӣ, аз ҷумла мақомоти ҳифзи ҳуқуқ бояд ҳамаи захираҳои имкониятҳоро ҷиҳати таъмини тартибот ва волоияти қонун дар соли 2024, ки 30-солагии қабули Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон таҷлил мегардад ва минбаъда сафарбар намоянд. Зеро аввалин Конститутсияи Тоҷикистони соҳибистиклол, ки заминаи эъморӣ давлати мустақили миллии ва пешравиҳои тамоми ҷанбаҳои ҳаёти мардуми мамлакатро фароҳам овардааст, яке аз дастовардҳои муҳимтарини мо мебошад. Бо қабули Конститутсияи давлати соҳибистиклоламон имрӯз сулҳу оромӣ, ваҳдати ягонагӣ, волоияти қонун, тартиботи ҳуқуқӣ ҳуқумрон аст.

Дар моддаи 42 Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷунин омадааст: "Дар Тоҷикистон ҳар шахс вазифадор аст, ки Конститутсия ва қонунҳоро риоя кунад, ҳуқуқ, озодӣ, шаъну шарафи дигаронро эҳтиром намояд. Надониستاني қонун ҷавобгариро истисно намекунад".

Инсон шаъну шарафи ҳешро танҳо ба василаи қонунҳои мавҷуда ва дигар санадҳои меъёрий метавонад ҳифз намояд. Ин меъёри конституционӣ моро боз ҳам водор месозад, ки дар самти риояи қонунҳои ҷорӣ ҷумҳурий пешоҳанг бошем. Дар Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон вазифа ҳуқуқ ва ӯҳдадорихои шахрвандон муаян карда шудааст.

Дар робита ба ин Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон ба мо имкон дод, ки пояҳои устувори ҷомеа ва давлат созмон ёбанд, сулҳу оромӣ, суботи сиёсӣ ва ваҳдати миллии таҳким бахшида шаванд, рушди устувори иқтисодӣ таъмин гардад, барои ҳар як шахрванди мамлакат шароити зиндагии арзанда ва инкишофи озодона муҳайё сохта шавад.

Мусалам аст, ки рушди бонизоми хаёти сиёсӣ, иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангии ҷомеа ро бе мавҷудияти тартиботи ҷамъиятӣ дар дохили давлат тасаввур намудан ғайри имкон аст. Дар баробари ин барои расидан ба ин ҳадафи олӣ эҷоду таҳия ва қабули санадҳои ҳукукии сарнавиштсозу адолатпарварро ба роҳ монда дар заминаи он бо роҳҳои гуногуну мақсаднок маърифати ҳукукӣ ва шуури ҳукукии ҷомеа ро бояд боло бурд.

Давоми солҳои сохибистиклолӣ вобаста ба рушди маърифати ҳукукии шаҳрвандон аз тарафи давлат чунин тадбирҳо анҷом дода шудааст:

-Қабули Конституцияи Ҷумҳурии Тоҷикистон, қонунҳои конститусионӣ, кодексҳо ва ғ

айраҳо;

-Қабули Консепсияҳо ва Барномаҳои давлатӣ вобаста ба ислоҳоти ҳукукӣ;

- Ҷаъмиҳои Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон;

-Ташкили конференсияҳои байналмилалӣ ва ҷумҳуриявӣ вобаста ба баланд бардоштани маърифати ҳукукии шаҳрвандон гузаронида шудааст;

-Аз ҷониби Пешвои миллат, соли 2024 эълон шудани соли маърифати ҳукукӣ;

Ҷаъмиҳои ва эҷодиҳои қонунҳои Тоҷикистон бо он муайян мешавад, ки, қонунҳо санади мақоми олии намоёндагӣ ва қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон Маҷлиси Олӣ мебошанд, ки дар натиҷаи амалӣ гаштани шакли олии бевоситаи ҳокимияти халқ-интиҳобот ташкил мешавад. Дар ин замина қонунҳо нисбат ба санадҳои меъёрии ҳукукии зерқонунӣ эътибори баланди ҳукукӣ доранд.

Вазифаи тарбияи ҳукукӣ донишмандони ҳукук ва вазифаҳои муқарраршуда ва ҷаъмиҳои онҳо мебошад. Ҷаъмиҳои конституция, қонунҳо, ҳукуку озодиҳо ва шаъну шарафи дигаронро эҷод намудан, ҳифзи Ватан, ҳимояи манфиатҳои давлат, таҳкими истиклолият,

амният ва иқтидори мудофиавии он, ҳифзи табиат, ёдгориҳои таърихиву фарҳангӣ, супоридани андозҳо ва пардохтҳо ва ғайра сатҳи маърифат ва ахлоқи шаҳрвандро баланд намуда, мавқеи ҷамъиятии ӯро устувор мегардонанд.

Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар китоби худ "Истиқлолияти Тоҷикистон ва эҳёи миллат" қайд менамояд, ки Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон инсон, ҳуқуқ ва озодиҳои ӯро арзиши олии эътироф намуда, риоя ва ҳифзи онҳоро қарорат медиҳад.

Ҳамин аст, ки дар таърихи навини халқи тоҷик ба шарофати сиёсати ҳирадмандонаву фарҳангпарваронаи Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон баробари ташаккули таҳаввули ёфтани давлатдорӣ миллӣ, эҳёи дубораи арзишҳои таърихиву фарҳангии миллати қуханбунёду тамаддунофарамон, ки яке аз ғурағузиштарин дастовардҳои даврони сохибиштиқлолӣ махсуб мегардад ва дар даврони истиқлолияти кишвари азизамон низоми ҳуқуқи миллӣ марҳила ба марҳила дар ҳолати рушд қарор дорад. Дар ин давраҳо қандин санадҳои меъёрий-ҳуқуқи аз қабули Конститутсия, қонунҳои конститутиқони, қонунҳо, қодексҳо ва дигар санадҳои зерқонунӣ қабул шудаанд, ки қарои ҳифзи ҳуқуқи озодиҳои инсон ва шаҳрванд, таъмини амнияти давлат ҳифзи арзишҳои миллӣ ҳизмат менамоянд.

Бояд тазақур дод, ки қоли 1994 ҳангоми таҳияи матни Конститутсияи навини Ҷумҳурии Тоҷикистон масъалаи "давлати дунявӣ" қори дигар дар марқазии таваҷҷуҳ қарор ғирифта, ҳамқун яке аз муҳимтарин аслҳои давлатдорӣ муосири тоҷикон ба матни Конститутсияи нави Ҷумҳурии Тоҷикистон ворид қарда шуд.

Ҳамин тавр низоми ҳуқуқи кишвар падидаи васеъ ва фароҳ буда, дар худ манбаъҳои ҳуқуқэҷодқунӣ, сарқашмаҳои ҳуқуқӣ, раванди ҳуқуқтатбиққунӣ ва ҳатто сатҳи шуури ҳуқуқи маданияти ҳуқуқиро фаро мерирад.

АБДУСАЛОМЗОДА МАЛОХАТ АБДУСАТТОР

– муовини раиси ноҳияи Зафаробод